

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: H. SALM. GRIFFIER: G. H. W. MEEDER.

REDACT.: H. C. G. LANGEMEYER, H. E. WESTENBERG, F. P. VAN GRONINGEN, P. CROOCKEWIT, N. L. PRAK.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 66a
19^e JAARGANG 14 DEC. 1946 4 BLZ. No. 10

Zooals de zee stijgt, gelaten
Droomerig, goed
En langzaam alle gaten
Bij vloed
Zich vullen met bruischend water —

Zoo stijgt nu het getal
Van de leden,
Die slechts het verval
Van 't Corps beleden.
En nu werken aan de val.

Eerst in de laagste rangen
Der heeren ;
Is de soos gevuld van hun zangen
Zij die regeeren
Laten zich al door hen vangen.

Bestuur wil Laga-slappen
Die gelijk twee kranen tappen
Met hun lijven in de zaal staan
Hun dunne halzen om een paal slaan
Om van de balustrad' te brullen:
„Jaapie, Jan, waar zijn die nullen?“

Het kinderlijke groote kind
Dat steeds maar grapjes vindt!

Keizersnede
Op 't bestuur —
Miskraam.
Goede leden
Vinden 't zuur
Onbekwaam.

Tien gevraagd als commissaris
En geen van hen had tijd.
Waarom dan ook gedonder
Als nummer elf wat raar is.
Maar ach, het Corps gaat onder.

De zon zonk; de maagd boog
De waterSpiegel kwam dreigend omhoog!

Gij, geïtsche, schuine pluiken. Naar
equiteit zouden wij Uw makarons niet
willen opzijschuiven, want Uw inzen-
dingen waren lepelabegaarsch.

Desalniettemin zullen wij, Ernest
W. van Beyderwellen de Kuyf, U
op Vrijdag 20 December onzen 93-sten
Almanak uitreiken ten 5 ure in de
middenhal der Sociëteit Phoenix.

E. W. v. B. de Kuyf,
vice-president

'T STOEPJE

Mijnheer de Commissaris van de Inventaris,

Het is niet zonder eenige schroom, dat ik mij tot U richt i.v.m. het volgende, uitermate précaire onderwerp, doch de omstandigheden nopen mij ertoe zulks te doen.

Het was op 11 November jl. dat ik mij Sociëteit-waarts begaf met de speciale bedoeling die avond de rol te vervullen van gastheer in mijn functie van bestuurslid van één der studieverenigingen, waarvoor onze gast op die avond een lezing zou houden. Aldus was ik voorzien van jas, hoed en das, zooals gebruikelijk in de gure Novemberavond.

Wie beschrijft echter mijn schrik toen ik, na afloop van het diner met onze gast mij met deze attributen wilde tooien, om aldus gewapend de avondlucht tegemoet te kunnen treden, tot de ontdekking kwam dat mijn das verdwenen was. In de veronderstelling verkeerende, dat het hier een misverstand betrof, spoedde ik mij na de lezing opnieuw Sociëteitswaarts in de hoop mijn das thans te zullen aantreffen. Maar ik werd teleurgesteld, bitter teleurgesteld zelfs, toen ik ook de volgende dagen, ondanks herhaald zoeken en het opprikken van briefjes met duidelijke omschrijving*) van het „verloren schaap”, taal noch teeken mocht vernemen. Mijnheer de Commissaris, ik vraag mij zoo langzamerhand af of hier wel van een „misverstand” sprake is. En uit een toespeling Uwerzijds meende ik te mogen opmaken, dat ik niet het eenige slachtoffer ben van deze eventuele „misverstanden”!! Ik zou zelfs geneigd zijn U voor de voeten te werpen, dat misschien wel de quantiteit van de leden van Uw Sociëteit is toegenomen, maar tot mijn diepe droefenis en ergernis, de kwaliteit daar geen gelijke tred mee heeft kunnen houden.

Wellicht zijn mijn uitingen eenigszins scherp, doch: „Wie de schoen past, trekt hem aan” en als zoodanig is het bedoeld. Ik zou U daarom willen voorstellen, Mijnheer de Commissaris van de Inventaris, om in Uw functie als zoodanig dan ook de noodige maatregelen te willen nemen ter voorkoming van een dergelijk ongerief, en eventueel ter opheldering van het mijne. Misschien kan ik U van dienst zijn met een zeer reactionair voorstel, nl. om te komen tot het

instellen van een vestiaire, waar men jas, hoed, enz. kan afgeven aan een paar charmante jongedames, tegen ontvangst van een recuutje. Wellicht zouden deze jongedames eenige kleur verleen aan de grauwe massa, welke in deze na-oorlogsche tijd Uw Sociëteit met een bezoek meent te moeten vereeren.

Ik hoop echter dat zulke maatregelen onnoodig zullen blijken te zijn en dat de betrokken persoon in dit geval alsnog zal pogen zijn tekortkoming te herstellen.

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dank ik nogmaals voor de door U zoo welwillend afgestane plaatsruimte.

J. M. HEIJNING.

*) Het betreft een lichtgrijze, wollen das, welke hing in de gang boven, aan één van de haken, het dichtst bij de deur van het „Roode Kamertje”.

Mijnheer J. M. Heijning,

Gezien het geschrevene tegen mij, als Commissaris van den Inventaris van het Bestuur van de Delftsche Student Sociëteit „Phoenix”, over de moeilijkheden door U, middels Uw kleeding ondervonden bij een bezoek aan voornoemde Sociëteit, zou ik U onder oogen willen brengen:

Niettegenstaande het mij ten zeerste verbaast, dat U zich tot mij richt, daar Uw das niet tot het Sociëteitsinventaris behoort wil ik U toch het volgende antwoorden.

U wenscht niet, dat ik slechts enkel politieagent ben,

U wenscht niet, dat ik slechts enkel en alleen op Uw garde-robe let,

U wenscht iets anders, gezien het feit, dat U volgens Uw eigen genoemde redenen op de Sociëteit verschijnt.

Daarom wensch ik, dat de opvoeding, die ook U hier hebt genoten overgedragen zal worden.

Ook door U Mijnheer Heijning!!!!

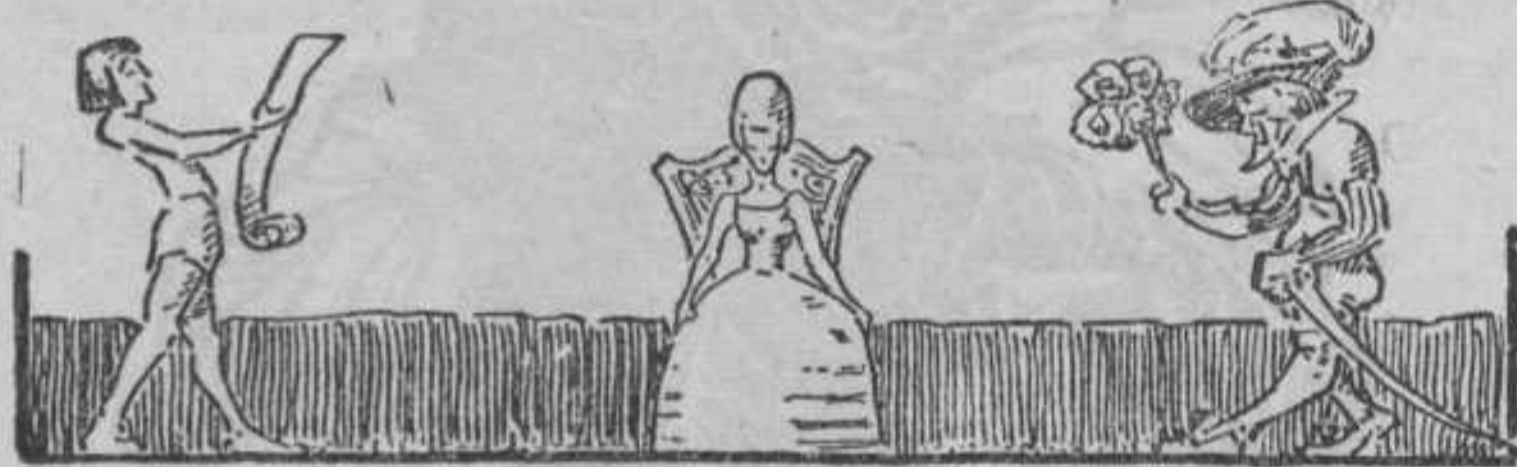
Dan zult U niet meer in moeilijkheden geraken.

Daarom, geeft, wat U gegeven is; dit is de maatregel, die U zult moeten nemen. Dat U daar zelf niet bij stilgestaan hebt dat spijt mij ten zeerste!!!!

Bedenk wel: Wat U is aangedaan, doet dat ook een ander aan.

U, Mijnheer de hoofdredacteur, dankend voor de verleende plaatsruimte.

E. H. v. BROEKHUIZEN
Commissaris van den Inventaris.

FEUILLETON

Het lijk in de zuurkast.

Hoofdstuk III.

Het was een drukke dag geweest. Petrus keek op zijn horloge en zag dat het tegen sluitingstijd liep. Als hij een baard gehad had, dan had hij daarin gemompeld „Ik geloof dat voor vandaag iedereen binnen is” — maar net toen hij de poort wilde sluiten kwam er een mensch van het mannelijk geslacht heel hard aanloopen.

„Ik ben commissaris van politie,” hijgde Van der Zeever, „Laat mij er in!”

„Zeker familie van het roodborstje,” dacht Petrus en keek in het kaartstelsel. Ja, daar stond het: „Van der Zeever, homo sap. Delft, Nederland, Aarde”. En daaronder met roode inkt en onderstreept: „TERUG”.

„Het spijt mij werkelijk heel erg,” zei Petrus zacht, „U moet terug naar de aarde. Ziet u, de menschen begrijpen het niet, maar ze willen altijd iets doen wanneer ze leven; en als ze iets doen, doen ze het fout; en als ze fouten maken komen ze er hier niet in. U hebt bijvoorbeeld veel te veel gedaan in uw leven. Het slimst zijn nog de Boeddhistische priesters...”

„Ja,” zei van der Zeever verachtelijk „dan kijk je de heele dag naar je.”

„Ik wil het hier niet hooren,” zei Petrus haastig, „Maar een stadgenoot van U is er vandaag wél ingekomen,” hij bladerde weer even in zijn gastenboek en vervolgde: „Een zekere Haardmans, O.H., homo sap, 31 jaar, student, enz.”

„Een van de laagste activiteitsquotienten van de laatste tien jaar” voegde hij er aan toe.

„Is dat het lijk soms?” vroeg van der Zeever ontzet.

„Precies” zei Petrus. „En dus gaat U nu terug om de moordenaar te vinden. Als U daarmee klaar bent komt U hier nog maar eens kijken.”

Hoofdstuk IV.

Hij was ontstemd. Toen hij door het sleutelgat zijn studeerkamer was binnengegleden had hij een groote scheur in zijn ectoplasma gemaakt en nu ontdekte hij op zijn bureau nog allerlei kranten en tijdschriften, die op een duidelijke manier hun mening te kennen gaven over de moord die nog steeds niet was opgehelderd.

Het dagblad „De Quantithese” bijvoorbeeld liet niet na op te merken dat per slot van rekening gezag gezag was, dat de regeering regeeren moest en dat het met het moorden van het opgroeiend geslacht nu maar eens uit moest zijn.

Het wekelijksch knorgaan „Diditychem” (onder het motto „Sans Rancune et Sans Repoché”) kwam daarentegen uit met een redactioneel „Van kast tot kast” en bezag dit geval als een gevolg van de cultus der onvriendelijkheid die sinds jaar en dag op de Sociëteit Phoenix hoogtij viert.

Ergens anders las hij dat Mr Van Voort Bergen in de gemeenteraad uiting had gegeven aan zijn diepe bezorgdheid. „Waar moet het heen!” had de vroedvader uitgeroepen „wanneer hier geen halt wordt geroepen?” Volgens Mr V.V.B. was er sprake van dat bij de aanstaande lustrumviering van het Delftsch Studenten Corps een openlucht spel zou worden opgevoerd onder de titel „Het lijk is dood — Leve het lijk!” Mr V.V.B. verklaarde er nog steeds niet in te zijn geslaagd het stofje uit zijn oog te wischen dat was opgewaaid door het Jan Klaassenspel. En nu dit, enz. Maar Van der Zeever las ook zijn eigen overlijdensadvertentie en het „In memoriam”. Dat maakte veel goed, want daar had hij altijd naar verlangd.

(Hangende de lijst van gevonden voorwerpen van het Tooneelbal, eerstvolgende week „Het gevonden elastiekje”)

(wordt vervolgd)

VAN DEN KAPSTOEL

HEERENCONCERT

Een hoogtepunt van stijl in het Sociëteitsleven was, als steeds het Heerenconcert, dat aangeboden werd door het D.S.M.G. „Apollo”, op Vrijdag 6 December in de bovenzaal. Gelukkig is een Gezelschap, dat een zoo groot aantal eere- en gouden eereleden onder zijn vast auditorium telt, maar nog gelukkiger is het, wanneer daaronder zelfs velen actief willen deelnemen aan de uitvoering; een teken van de grote waarde van „Apollo”. Zelfs was de dirigent de heer Stotijn komen overvliegen uit Brussel en zijn gulle voordracht droeg niet weinig bij tot het slagen van het concert. Wanneer men avonden als deze bijwoont, kan onwillekeurig de vergelijking met een beroepsuitvoering niet worden teruggedrongen. En dan valt op, dat in de perfectie niet altijd het summum van schoonheid behoeft te liggen. Heel gevaarlijk is bij beroepsmuzici steeds de kans op het ontbreken van dat enthousiasme, dat een dilettant de glans aan zijn niet feillooze spelen geeft.

En wie durft het milieu van de dames met mooie jurken en de heeren, die mee moesten en de programma's en de buigingen en de opkomst van den solist en de vingertjes op de maat en het kopje koffie in de pauze en de jassen ophalerij en de kale concertpalmen, te vergelijken met de geurende bisschopwijn in een fonkelend glas, waarin zich een kaarsenkroon spiegelt.

Daar was allereerst in het officieele gedeelte — we kunnen natuurlijk niet alles noemen — de voordracht van den heer Stotijn — enerzijds met quartet, anderzijds in combinatie met het eereid Borggreve (bas) en den heer Cuperus (piano). Vooral het laatste gedeelte uit het Weinachtsatorium van Bach boeide aller aandacht en de oboe d' amore-klanken konden slechts worden geëvenaard door het snarenspeel van het D.S.S.Q. dat zeer fraai het intermezzo voor strijkwartet van Bruckner ten gehore bracht. Het quartet van Saint Saens, waarin ook een piano, een trompet en een bas meespeelden bevatte vele musikale momenten, maar moest toch door de meesten min of meer als een grap worden beschouwd, hetgeen niets afdoet aan de uitstekende manier waarop het werd voorgedragen. Uit de zang van de Bourdon, die na de pauze goddank nog officieel was, releveeren we de cantate, die ook uitgevoerd werd op het Eereleden-cabaret.

Stellig zouden wij het officieele verslag hebben kunnen besluiten met op te merken, dat ook het officieuze gedeelte veel gelegenheid tot genieten bood, ware het niet dat de heeren v. d. Klugt (cel) en Jacobsen (piano) in een sonate van Mendelsohn met hoofd en schouders boven de overigen uitstaken; het wil ons voorkomen dat anderen zich aan dit enthousiaste, fijne en doorwerkte spel kunnen spiegelen. Moge vooral ook de herinnering aan de gezelligheid van deze avond bij velen levendig blijven.

H.S. L.I.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

PHOENIX 1956.

Nou, motje hooren Jaap, ik heb vannacht
Een kroeg ontdekt, daar is geen sluitingstijd,
Ze hebben het het laatste jaar nog uitgebreid.
Azzie daar bier bestelt, dan wordt het je gebracht!
Azziet van binne ziet, is het een fijne tent
Met luie stoelen en zooveel comfoor.
Ja, vroeger wassut vannut Delftsche Stedenten Corps
Maar wie is tegenwoordig nou stedent?
Ze hebbe daar een vogel annun touw
Ik wisnie wattat was, toe froeg ikkut an Barend
Die zei het lijkt een beetje op een arend
En an z'n bek te zien een beetje op m'n vrouw!
Nou mot je 's nachts eens komen met je meid,
Je hebt daar kamertjes, daar hebbie reuzelol,
Het is beneje meestal nogal vol
Maar boven wordt er altijd druk gevrijd.
Azzie nou morgen komt, ga dannut steegie door:
Voorin staat ouë Bertha altijd te probeeren
De „Heeren' rooie roze an te smeeren.
Dus loop maar achterom. Nou Jaap, tot morgen hoor!

A. MANGER.

AANGESPOELD.

13 October. Vandaag werd het zelfs de kapitein te machtig. Hij heeft zich vanmorgen twee uur lang opgesloten en zoo gestampt en geschreeuwd van „Ik doe het niet langer” en „Het is waanzin zeg ik je”, de gewone kreten, dat we er hard over dachten om in te grijpen. — Gilles stond op de brug en heeft drie leege kruiken voorbij zien dobberen. 't Is zonde, we zouden ze nog best kunnen gebruiken.

14 October. Heldere dag. Het wordt nu merkbaar kouder. De andere walvischvaarders moeten nu wel langzamerhand in 't zicht komen — met de Noren hebben we al radiocontact gehad. Groot gedrang op de brug vanwege de traditioneele oorlam voor de eerste walvisch. M'n laatste blikje ananas aangesproken dat zou anders toch bevriezen.

17 October. Stemming beneden nul. Algemeen zelfbeklag en uitvoerige recapitulatie van alle slechte voortteeken. Ik kon nog net verhinderen dat Toon die almaar dalende barometer over boord smeed. 't Komt ook doordat er nog steeds niets te doen is; als die vervloekte beesten maar eenmaal opdagen, is er niet zooveel tijd meer voor praten.

21 October. Eindelijk dan toch! 54°10' zuiderbreedte en een machtig front van schepen strekt zich aan weerszijden van ons uit. En daar tegenover de walvisschen. Ver weg dartelen de jonkies en daarvoor liggen de oude in slagorde. Overall worden de jachtbooten onder gezang te water gelaten, alleen bij ons is het wat stil. Komt het omdat wij er nog niet zoo aan gewoon zijn?

22 October. Eerste aanval door de walvisschen met succes afgeslagen: 1 vangboot gekapseisd, 3 walvisschen gedood. Die beesten schijnen met de jaren wijs te worden, ze gingen met de staart naar het gevaar liggen en maakten zoo'n woelige zee, dat het eenvoudig onmogelijk was om te mikken. Een paar heele oude, enorm uitgegroeide, gaven een straal over hun maats heen, op de booten. Algemeene retirade voor beraming van een krijgsplan.

23 October. Rustige zee. Walvisschen, op een enkele na, verdwenen. Alle jachtbooten uit om die paar te vangen, voor de heele troep komt opzetten.

25 October. Vreeselijk depressie. Niemand kan meer iets doen. En niemand wil meer iets doen. De nabestaanden zijn al verwittigd. De kapitein heeft gevraagd om terug te mogen keeren. Had-ie maar niets gevraagd! In elk geval, we blijven hier tot we de traan ketels vol hebben. Maar vangbooten hebben we niet meer. Die ellendige dieren zijn komen opzetten toen alle bootjes over de zee verspreid lagen en met veel meer dan eerst — de maats wisten gewoon niet waar ze schieten moesten; ze gooiden met alles: Engelsche sleutels, Foscofleschjes en stukken ijs, om de vischen te verjagen. Maar al gauw glibberden ze van dek, van het slijm dat die beesten uitbraakten. En de bootjes zijn opgeduwd naar het Zuiden en onze, die heel oud was, is gekapseisd. Zoolang we geen radar of dieptebommen aan boord hebben, moesten we er niet aan beginnen. Maar verdorie, we kunnen toch wel tegen zoo'n paar walvisschen op?

29 October. Het initiatief is nu geheel aan de walvisschen. Vandaag hebben we een spuitdemonstratie gehad gericht tegen onze Nieuw Zeelandsche collega's. Eén pijp ligt omver, luik 3 is verloren gegaan en verder overall kleinere gaten, hebben ze ons getelegrafeerd. Ze hoeven nog maar één keer terug te komen en ze kunnen het schip kelderen.

11 November. Reparaties vorderen goed. Eén man bijna platgedrukt door Tony, die gezellig langs zij kwam liggen. We beginnen ze al aardig uit elkaar te kennen, het zal ons nog spijten ze te moeten verlaten.

13 November. Aardig uitstapje gemaakt op de rug van Wily naar een nabij gelegen ijsberg, die ik al lang had willen zien. Zij zegt, dat, als ik zou willen, het mogelijk is om eens een dag te gaan schaatsen op een stil plekje, dat zij weet. Ik heb haar een Picnic op Tristan da Cunha voorgesteld, maar dat was haar wat te warm. Bovendien vindt ze het wat erg om drie dagen uit te gaan met één en dezelfde. Ook hier moet je dus aan je naam denken.

24 November. Vreeselijk druk gehad met schoonzwem-

demonstraties. Vandaag kwam Tinus vragen of ik er zin in had om ook walvisch te worden. Ik geloof dat ik het maar moet doen. Zoo'n kans krijg je nooit weer, en bovendien moet hun krijgstactiek noodzakelijk wat gemoderniseerd worden, want als de traanvloot volgend jaar terug komt, zal het lang niet makkelijk zijn ons te handhaven! De marconist krijgt m'n aantekeningen, want hij heeft een meisje in Holland, en dan komt het wel over. Nou, salu dan en dat ik jullie nooit meer moge zien, ellendige moordenaars!

L.P.

VAN ONDER DE KRONEN

Bij de jongste bestuurswisseling heeft het Bestuur der Delftsche studenten Societeit „Phoenix” zich als volgt samengesteld:

J. N. van Hall,	President.
M. A. Hoolboom,	Secretaris.
J. Willink,	Thesaurier.
B. W. Sanders,	Bibliothecaris.
D. E. Hageman,	Commissaris v. h. Consumabel.
E. H. van Broekhuizen,	Commissaris v. d. Inventaris.
J. H. Keyser,	Archivaris, Vice-Secretaris.

Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo”.

Het Bestuur van het Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo” heeft op 7 December l.l. de volgende samenstelling verkregen:

J. A. P. Montijn,	President.
J. F. Ingen Housz,	Secretaris.
P. F. W. de Neeve,	Thesaurier.
P. H. Cuperus,	Bibliothecaris.
R. J. Brongers,	Commissaris.
	Namens het Bestuur,
	J. F. INGEN HOUSZ, secretaris.

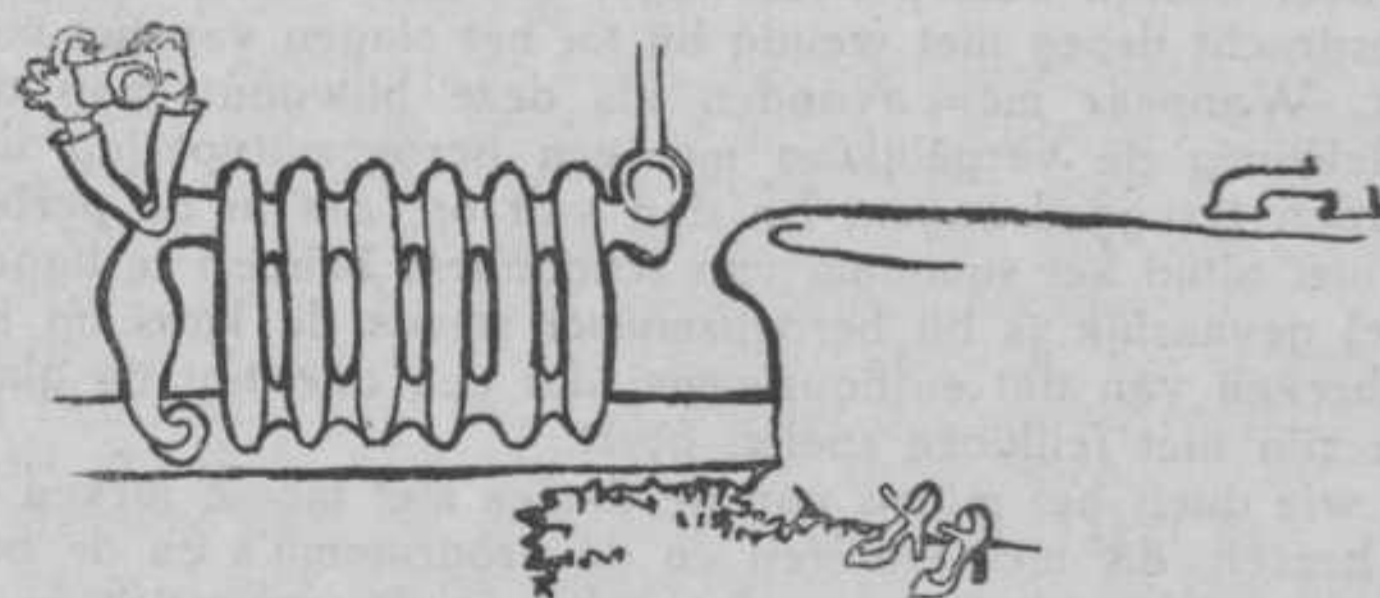
Societeitsvergadering Donderdag 19 Dec. 20.00 uur Bovenetzaal.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Goedkeuring Bestuursbesluit betreffende leden in militaire dienst.
4. Dispensatie H. IX art. 4.
5. Wetswijziging H. VII. art. 24.
6. Lustrum.
7. Rondvraag.
8. Sluiting.

Betreffende de punten 3, 4 en 5 zal een uiteenzetting ter lezing op de Bibliotheek worden gelegd.

Namens het Bestuur,
M. A. HOOLBOOM, Secretaris.

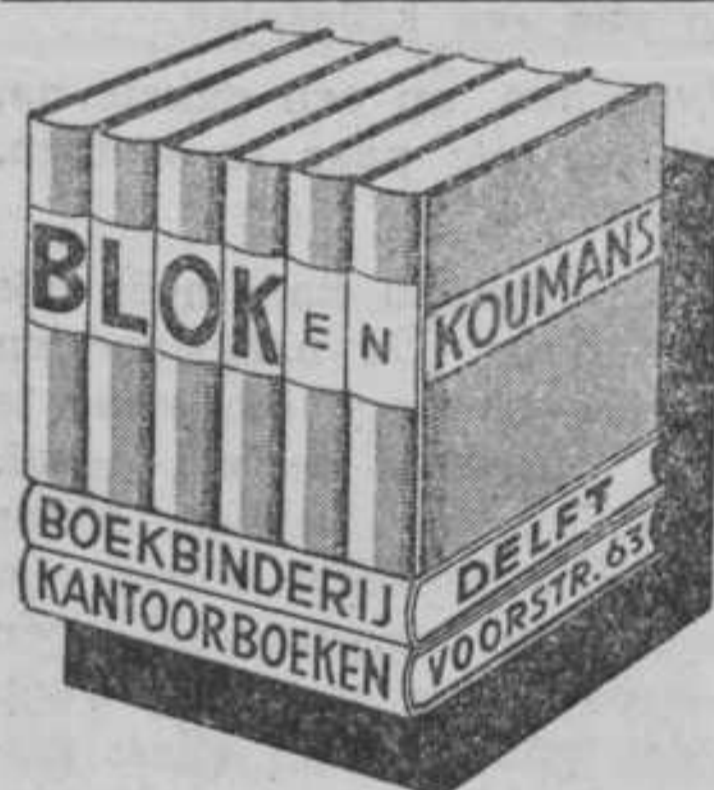
D.S.A.F.V.

Het bestuur heeft zich op 22 November jl. als volgt samengesteld:

M. H. LUBBERS,	President.
S. J. v. NOOTEN,	Secretaris
H. A. ROELL,	Thesaurier
A. v.d. KOPPEL,	filmcommissaris
F. W. van GOGH,	com. van materiaal
	Namens het Bestuur,
	S. J. v. NOOTEN, Secretaris

TE KOOP OF TE HUUR:

Een beperkte hoeveelheid Carroussel-paarden, in verschillende couleuren. Brieven met foto, welke op eerewoord worden geroutineerd, onder no. 66, bureau van dit blad.

Stoomblekerij
Chemische Wasscherij

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

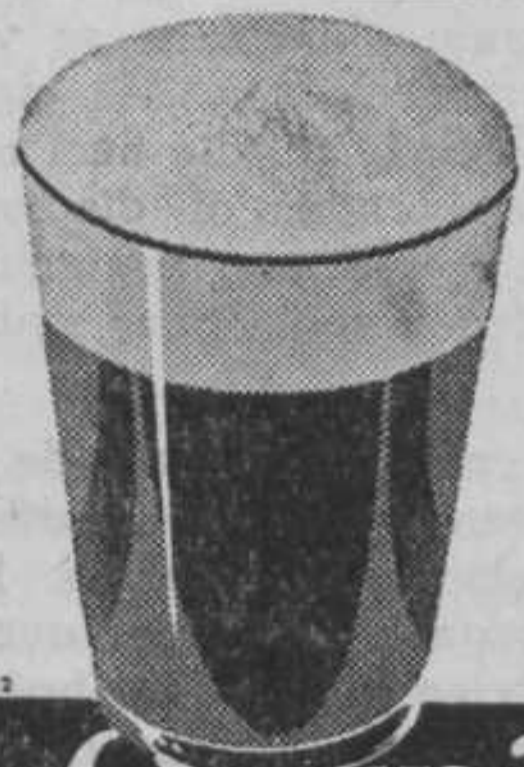
Voor de Heerenwasch.

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagentschap: J. T. POST

VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

COPIERINRICHTING

„De Schrijfkamer”

voor al Uw

- STENCILWERK
- TYPEWERK, enz.

Fransen v. d. Puttestraat 33 - Delft

Fotograaf...

KOORNMARKT 72

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Paulus Buysstraat 40, Den Haag
repeteert Wiskunde, Natuurkunde en Mechanica.

Dr J. Deknatel, Botaniestraat 10, Delft,
Repeteert Wiskunde P₁ en P₂.

H. A. Lauwerier. Repeteert Wiskunde P₁ en P₂
Inlichtingen: Lindestraat 2 Den Haag.

Ir F. Algie repeteert Mechanica en Electrotechniek.
Inlichtingen: Westerlookade 16a, Voorburg, Tel. 779092 (Den Haag)